

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 349/2025-5

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára a Petra Straku (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5Tos/53/2025 z 15. apríla 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 5. júna 2025 domáha vyslovenia porušenia svojich práv uznesením krajského súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia.
2. Dňa 11. februára 2025 bol Okresnému súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) doručенý návrh riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica-Kráľová na zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody preradením sťažovateľa do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.
3. Uznesením okresného súdu sp. zn. INt/11/2025 z 20. marca 2025 samosudca zmenil spôsob výkonu trestu odňatia slobody sťažovateľa, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/42/2015 z 2. októbra 2019 v spojení s uznesením krajského súdu sp. zn. 5To/157/2019 z 18. februára 2020, ktorým bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, a rozsudkom okresného súdu sp. zn. 6T/20/2021 z 25. septembra 2023 v spojení s rozsudkom krajského súdu sp. zn. 3To/15/2024 zo 7. augusta 2024, ktorým bol odsúdený na úhrnný ďalší trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia tak, že tieto tresty odňatia slobody bude ďalej vykonávať v ústave na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

4. O sťažnosti sťažovateľa rozhodol krajský súd napadnutým uznesením tak, že sťažnosť zamietol. Konštatoval, že preradenie sťažovateľa do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia je opodstatnené a potrebné na dosiahnutie účelu trestu. Sťažovateľ si neuvedomuje závažnosť svojho konania, čoho výsledkom je vedomé a časté porušovanie právnych predpisov vo výkone trestu odňatia slobody (celkom 15 disciplinárnych trestov, ďalší dokonca po podaní návrhu a ani jedna disciplinárna odmena).

5. Sťažovateľ v podanej ústavnej sťažnosti namieta nesprávne právne posúdenie, keď mal súd podľa jeho názoru meniť spôsob výkonu trestu odňatia slobody len vo vzťahu k tomu rozsudku, kde bol spracovaný návrh. Ustanovenie § 101 ods. 1 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o výkone trestu odňatia slobody“) bolo aplikované podľa sťažovateľa nesprávne.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Podstatou napadnutého rozhodnutia je preradenie sťažovateľa na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia, a to vo vzťahu k obom trestom, ktoré v súčasnosti vykonáva (6 rokov a 8 mesiacov a 5 rokov). Sťažovateľ tvrdí, že toto preradenie sa malo týkať iba prvého uloženého trestu, podľa ústavného súdu je však tento názor nesprávny.

7. Krajský súd vychádzal pri rozhodovaní z § 101 ods. 1 zákona o výkone trestu odňatia slobody, podľa ktorého postupne uložené doteraz celkom nevykonané tresty sa považujú z hľadiska výkonu trestu za trest jediný. Tento postup pritom predpokladá, že pre všetky postupne ukladané tresty sa zvolil jeden zo spôsobov výkonu trestu odňatia slobody (vonkajšia diferenciacia), čo v danom prípade splnené bolo a aplikácia tohto ustanovenia bola preto správna (aj logická). Ústavný súd však navyše poukazuje na to, že tak, ako sťažovateľ svojím správaním spôsobil, že bol preradený na výkon trestu odňatia slobody s vyšším stupňom stráženia, tak ho možno v zmysle § 9 zákona o výkone trestu odňatia slobody pre dobré správanie preradiť aj na výkon trestu odňatia slobody s nižším stupňom stráženia.

8. Ústavný súd dospel k záveru, že medzi napadnutým rozhodnutím krajského súdu a obsahom označených základných práv neexistuje taká príčinná súvislosť, na základe ktorej by po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie mohol reálne dospieť k záveru o ich porušení. Na základe uvedeného ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako zjavne neopodstatnenú.

9. Keďže ústavná sťažnosť sťažovateľa bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších návrhoch v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

10. Sťažovateľ nebol pri podaní ústavnej sťažnosti právne zastúpený a ani nepožiadal o ustanovenie právneho zástupcu. S ohľadom však na odmietnutie ústavnej sťažnosti ústavný súd nepovažoval za potrebné vyzývať sťažovateľa na odstránenie tejto vady, keďže podmienkou pre ustanovenie

právneho zástupcu je skutočnosť, že nesmie ísť o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. V tomto prípade táto podmienka zrejme splnená nebola.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. júna 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu